

Kommunerne deltager i Udgifterne til Jordemodervæsenet. Der sker ganske vist ved det foreliggende Lovforslag ingen Ændringer i det bestaaende Forhold, nemlig at Kommunerne udreder Grundlønnen, Staten Alderstillelægene og Stat og Kommune i Forening Pensionen, men naar man bliver ved at forhøje og forhøje Grundlønnen, uden at Kommunerne i Virkeligheden er enige deri, saa mener jeg, at man kommer ind paa et Skraaplån. Jeg tror ikke, at nogen Amtskommune, som er blevet spurgt, har erklæret sig villig til at gaa med til disse store Forhøjelser, og jeg kunde i hvert Fald have ønsket i et Udvalg at faa at se de forskellige Erklæringer, der er indhentede fra de kommunale Raad. Jeg ved, at adskillige Kommuner ikke har villet gaa med til disse Lønninger, ikke fordi de misunder Jordemødrene dem, men de mener, at Staten burde udrede en større Andel af dem.

Der er et andet Punkt, jeg kunde have ønsket drøftet i et Udvalg, nemlig Spørgsmaalet om, hvor højt Ministeriet ønsker at sætte de forskellige Minimumstakster. Der er blevet indhentet Oplysninger fra de kommunale Raad, og det kunde til Bedømmelse af Sagen have været rart i et Udvalg at se, hvad de forskellige Kommuner har indstillet som Minimumstakster, saaledes at man kunde have faaet en passende Gennemsnitstakst fastslaaet. Der ligger vist i Ministeriet Erklæringer herom fra de kommunale Raad.

I Forbindelse hermed vil jeg gerne gøre to Henstillinger til den højtærede Justitsminister angaaende Jordemodervæsenet som Helhed. Det foreslaas i Lovforslaget, at den gældende Lovs § 8, 5te Stykke affattes saaledes:

„I saadanne Jordemoderdistrikter, hvor Fødslernes Antal er særlig ringe, yder Staten et Tilskud til Distriktsjordemoderen af indtil 400 Kr. aarlig, der ikke medtages i Pensionsberegningen. Beløbet fastsættes af Justitsministeren efter Amtsraadets eller Byraadets Indstilling for 5 Aar ad Gangen.“ I denne Anledning vil jeg gerne anmode den højtærede Justitminister om ikke at være alt for kneben ved Fastsættelsen af dette Tilskud. Hidtil har det været meget vanskeligt at faa Tilskud til de smaa Distrikter. Ministeriet har saavidt mig bekendt en bestemt Skala at gaa efter, saaledes at hvis Fødslernes Antal har været af en bestemt Størrelse, gives der ingenting, og hvis Antallet har været under Grænsen, gives der saa og saa meget, men det Tilskud, der har været givet, har

efter min Mening været alt for lille. Er der Jordemødre, som trænger til Tilskud, er det dem i de smaa Distrikter, thi de har haft en ussel Lønning i Forhold til f. Eks. Jordemødrene i Købstæderne, som er meget godt stillede, fordi de har en stor privat Praksis. Jeg henstiller til Ministeren at være lidt rigelig med Statens Tilskud til de smaa Distrikter. Fejlen ligger maa-ske nok i, at mange Distrikter er for smaa. Jeg ved, at i adskillige Kommuner arbejdes der hen til større Jordemoderdistrikter. Det støder selvfølgelig mange Steder paa Vanskeligheder; naar Sogneraadene en Gang har en Distriktsjordemoder, ønsker de ikke at faa to eller flere Sogne slaaet sammen. Man kunde, som sagt, hjælpe ved at gøre Tilskuddene større.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Henstilling angaaende Uddannelsen af Jordemødrene. Det er nu ofte umuligt rundt omkring at faa Distriktsjordemoderembederne besat. Det ligger i, at Sundhedsstyrelsen lader alt for faa Elever komme ind paa Jordemoderskolen, en eller to Elever om Aaret fra hvert Amt, hvorimod der er en Afgang paa 3 eller 4. Det fører til, at Distriktsjordemoderembederne mange Steder staar ubesatte i halve og hele Aar. Der er tidligere, ved jeg, rettet en Henstilling fra Amtsraadsforeningen til Ministeriet om, at der maatte blive optaget flere Elever paa Skolen. Grunden til den ringe Tilgang er ikke, at der ikke er Ansøgere nok, der er en 8—10 Ansøgere hvert Aar fra hvert Amt, men der optages paa Skolerne i Regelen kun en eller to. Jeg vil derfor henstille, at Justitsministeriet foranlediger, at Sundhedsstyrelsen optager flere Elever. I sin Tid kunde man hævde, at der ikke var Plads, men nu har vi to Skoler, en i Aarhus og en her, og derfor maatte der kunne optages flere Elever.

Jeg skal dermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Nina Bang: Fra alle Sider er Lovforslaget om Forbedring af Jordemødrenes Kaar modtaget med Velvilje. Den ærede foregaaende Talers Indvendinger var kun rettede mod den Maade, hvorpaa Udgifterne fordeles mellem Stat og Kommune, men ikke mod Lønforbedringen. Jordemødrene var saa uheldige, kan man næsten sige, at faa en ny Lønningslov i 1914, lige før Krigen, og de har i de forløbne Aar maattet gøre Dyrtiden med kun tilfældige og mere uensartede Tillæg, saa det er rimeligt, at de har fremsendt